

Evenwicht

Of we bij deze uitvaart in het zwart willen komen, heeft Nellian ons gevraagd. Geen probleem dacht ik, zwarte kleding heb ik wel. Maar bij nader inzien was ik vergeten dat ik die zwarte blouse aan mijn zusje heb meegegeven, samen met nog meer zwarte kledingstukken. Zij zingt in een klassiek koor, als ze een uitvoering heeft moet ze in het zwart gekleed. Gelukkig heb ik nog een zwart shirt met korte mouwtjes achter in de kast liggen. Het is van vroeger, ik draag nooit meer zwart, maar het past nog prima.

Bij het hek van de begraafplaats wachten we op de rouwstoet. Alle zes hebben we een blauwe sjaal om. We dragen geen uniforme kleding, daarom zijn we aan de blauwe sjaal als draagteam herkenbaar. Ik hoor een vogel zingen, het klinkt opvallend luid op deze rustige plek. Een roodborstje? Als de rouwstoet aangekomen is lopen wij eerst een stukje naast de rouwauto de statige kastanjelaan door. Drie aan elke zijde van de auto, mooi in evenwicht. De overledene is een oudere dame, ze heeft niet zoveel familie, dat is het enige wat we weten. In de buurt van het graf tillen we de kist uit de auto. Wij dragen haar met haar gezicht naar voren, zodat zij symbolisch kan uitzien naar de weg die voor haar ligt. Ik loop vooraan, mijn dochter loopt achter mij. Ze draagt ook af en toe in ons team, ze is sterk en tilt het zwaarste gedeelte van de kist. Zwart staat haar mooi. Het voelt goed, dat zij daar loopt en dat ze zo sterk is. Rondom het graf is erg weinig ruimte, de plank die er naast ligt, wiebelt als de eerste draagster er op stapt. Het is zaak om ook op dat laatste stukje je evenwicht te bewaren.

Na de uitvaart praten we met het team nog wat na op een terras. Liep het goed? Voelde het goed? Zijn er nog dingen die we kunnen verbeteren? Jawel! Mijn dochter, die naast me zit, zegt zachtjes, zodat de anderen het niet horen, met een licht verwijt in haar stem: 'Mam, je hebt een gaatje in je zwarte shirt, bij je schouder. Ik liep achter je en moest er de hele tijd naar kijken.' Thuisgekomen zie ik dat het gaatje niet meer te repareren valt. Het wordt tijd voor iets nieuws.